

Kohtuasi C-385/09

Nidera Handelscompagnie BV

versus

**Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos
Respublikos finansų ministerijos**

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud
Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos
Respublikos vyriausybės)

Direktiiv 2006/112/EÜ – Sisendkäibemaksu mahaarvamisõigus – Liikmesriigi õigusnormid, mis teatud kaupade ja teenuste liikide puhul välistavad mahaarvamisõiguse kaupadelt, mis müüakse edasi enne käibemaksukohustuslase registreerimist

Euroopa Kohtu otsus (kolmas koda), 21. oktoober 2010 I-10388

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. *Eelotsuse küsimused – Euroopa Kohtusse pöördumine – Liikmesriigi kohus EÜ artikli 234 tähenduses – Mõiste (EÜ artikkel 234)*
2. *Maksusätted – Õigusaktide ühtlustamine – Käibemaks – Ühine käibemaksusüsteem – Sisendkäibemaksu mahaarvamine – Maksukohustuslase kohustused (Nõukogu direktiiv 2006/112)*

1. Selleks et hinnata, kas eelotsusetaotluse esitanud organ kujutab endast kohut EÜ artikli 234 tähenduses, võtab Euroopa Kohus arvesse järgmisi asjaolusid nende kogumis: organi õiguslik alus, alalisus, otsuste kohustuslikkus, menetluse võistlevus, õigusnormide kohaldamine selle organi poolt ning tema sõltumatus.

registreerib, ei lubata mahaarvamise õigust kasutada siseriiklike õigusnormidega, mille kohaselt ei ole kaupade ostmisel tasutud käibemaksu mahaarvamine lubatud, kui maksukohustuslane ei olnud enne selle kauba oma maksustatavas majandustegevuses kasutamist käibemaksukohustuslasena registreeritud.

Nendele kriteeriumidele vastab Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Leedu maksuvaidluste komisjon), kelle ülesanne on vaadata erapooletult läbi maksumaksjate poolt esitatud kaebusi ja võtta vastu õiguspäraseid ja põhjendatud otsuseid.

(vt punktid 35, 36, 40)

2. Nõukogu direktiivi 2006/112, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus olukord, kus käibemaksukohustuslasel, kes täidab kõnealuse direktiiviga käibemaksu mahaarvamiseks ette nähtud põhitingimused ja kes ennast selliste tehingute, mille põhjal mahaarvamiseõigus tekib, tegemise ajast arvates mõistliku tähtsaja jooksul käibemaksukohustuslasena

Nimelt peab direktiivi 2006/112 artikli 178 punkti a kohaselt artikli 168 punktis a nimetatud mahaarvamise õiguse teostamiseks seoses kaubatarnete ja teenuste osutamisega olema täidetud tingimus, mille kohaselt peab maksukohustuslasel olema artiklite 220–236 ning artiklite 238–240 kohaselt koostatud arve. On selge, et maksukohustuslastel on direktiivi 2006/112 artikli 213 põhjal ka kohustus teatada oma tegevuse alustamisest, muutumisest ja lõpetamisest liikmesriikide poolt selleks ette nähtud meetmete kohaselt. Samas ei anna see säte liikmesriikidele õigust – juhul, kui maksukohustuslane eeltoodust ei teata – lükata mahaarvamise õiguse kasutamist edasi kuni maksustatavate tehingute järjepideva teostamise tegeliku alguseni ega keelduda lubamast maksukohustuslasel käibemaksu maha arvata. Lisaks ei või meetmed, mida liikmesriigid maksu täpseks kogumiseks ja pettuse vältimiseks võivad direktiivi 2006/112 artikli 273 kohaselt võtta, minna kaugemale sellest, mis on vajalik selliste eesmärkide saavutamiseks ega seada kahtluse alla käibemaksu neutraalsust. Seega ei ole

direktiivi 2006/112 artiklis 214 sätestatud käibemaksukohustuslasena registreerimine ega sama direktiivi artiklis 213 sätestatud kohustused kriteerium, mille alusel mahaarvamisoigus tekib – mis tekib mahaarvatava maksu sissenõutavaks muutumise ajal –, vaid kujutab endast järelevalve eesmärgil kehtestatud vorminõuet. Seetõttu ei või käibemaksukohustuslast takistada teostamast talle kuuluvat käibemaksu mahaarvamise õigust

põhjusel, et ta ei olnud enne soetatud kaupade oma maksustatavas majandustegevuses kasutamist käibemaksukohustuslasena registreeritud.

(vt punktid 47–51, 54 ja resolutsioon)